

Livgardens
Musikkorps
Venner

Medlemsblad

Foto: Olav Vibild

www.musikkorpsetsvenner.dk

Nr. 22
Juni 2019

Leder

Kære Venner

Sommeren står for døren.

Vi har haft en vinter og et forår med nogle gode og spændende koncerter i Stærekassen.

Vi fik sagt godt nytår til hinanden ved vores årlige nytårskur i januar på Gothersgade kaserne, hvor Musikkorpset bl.a spillede Noah Zurak Værums "Livgardens Musikkorps Venners Jubilæumsmarch". Dette sendte minder tilbage til foreningens 10 års jubilæum i august 2018.

En særlig tak til vores trofaste hjælpekorps, som sikrer afviklingen i Stærekassen. Vi arbejder på en bedre markering af hjælpekorps. Det bliver en flot blålig vest, som profilpåklædning med Livgardens og vores logo på, så man let kan genkende de frivillige i hjælpekorps, som tager en tørn som kontrollør, brandvagt eller i garderoben. Vi er langt fremme i processen, takket være en meget stor hjælp fra vores æresmedlem Lasse Harkjær. Bestyrelsen ser frem til, at præsentere den nye vest.

Udover vores medlemsblad, der udkommer to gange årligt, ønsker vi at udsende nyhedsbreve, så hyppigt som muligt, så vores medlemmer holdes orienteret om koncerter og arrangementer. Der kan ske ændringer i Musikkorpsets arbejdsplaner, da koncerterne er sekundære i forhold til Musikkorpsets primære opgave, som er, at være vores Dronnings husorkester.

På Musikkorpsets og Venneforeningens hjemmesider vil man altid kunne orientere sig om aktuelle arrangementer og koncerter, og hvis man ønsker det, kan man også finde os på Facebook. Musikkorpset er desuden på Instagram, se @livgardensmusikkorps.

Venneforeningen tæller i dag næsten 600 medlemmer, så vi glæder os over, at foreningen har en stabil tilgang.

Bestyrelsen ønsker alle medlemmer en god sommer.

På bestyrelsens vegne, Erik Rasmussen, formand.

Ved Vennernes nytårsarrangement på Livgardens kaserne, spillede Musikkorpset vanen tro en række numre for de fremmødte medlemmer – det blev bl.a. til et genhør med "Livgardens Musikkorps Venners Jubilæumsmarch".

Generalforsamling torsdag den 15. august kl. 19.00

Vi afholder generalforsamling i Stærekassen og ser frem til at se så mange af jer medlemmer som overhovedet muligt. Udover selve mødet, vil der både være et musikalsk indslag, overrækkelse af Venneforeningens hæderspris samt efterfølgende hyggeligt samvær i baren. Indkaldelsen til generalforsamlingen finder I på næste side.

Fornyelse af medlemskab

Bestyrelsen vil gerne benytte denne lejlighed til at bringe en stor tak til foreningens to suppleanter, Kirsten Thomsen og Flemming Welander, som igen i år har stået for tryk af medlemskort til alle jer. Medlemskortet ligger i samme kuvert som dette blad, hvis du på nuværende tidspunkt har fornyet dit medlemskab. Alle bidrag til foreningen er velkomne – både kontingent og donationer – og giver os mulighed for at yde Musikkorpset den støtte, de fortjener og har så stærkt brug for. Se mere på bagsiden.

Siden sidst

Bestyrelsesmedlem Anette Hjuler har igen været flittig som skribent, se siderne 8-10 og 24-25. Denne gang har Anette ligeledes fået lokket bestyrelsesmedlem Carsten Smith-Nielsen til at skrive en historie om, hvordan det er for Musikkorpset at arbejde under skiftende forhold med nye dirigenter og nyt musikalsk repertoire, se artiklen side 11-13.

En stor tak skal også lyde til vort æresmedlem, dirigent og kunstnerisk konsulent Giordano Bellincampi, som har skrevet en artikel til os om hans arbejde med Musikkorpset, som han nærer stor respekt og veneration for: *"... jeg fornemmer dagligt, at musikerne i orkestret er åbne, nysgerrige og motiverede til at lade sig udfordre."* Slutteligt har vi fået mulighed for at bringe konferencier, Martin Corfix' musikintroduktion til koncerten d. 3. maj, se side 16-21.

Vel mødt til nye oplevelser med Musikkorpset efter sommerferien.

Generalforsamling

Til medlemmerne af støtteforeningen Livgardens Musikkorps Venner.

Herved indkaldes til ordinær generalforsamling

Torsdag den 15. august 2019 kl. 19.00 i Stærekassen, Kgs. Nytorv, København.

Dagsorden ifølge vedtægterne:

1. Valg af dirigent
2. Bestyrelsens beretning
3. Fremlæggelse af det reviderede regnskab
4. Forslag fra bestyrelsen
5. Forslag fra medlemmerne
6. Forelæggelse af budget samt fastlæggelse af kontingent
7. Valg af bestyrelse

På valg er: Erik Rasmussen, Anne Marie Brammer, Henrik Olsen og Svend Bjerre Christensen
– alle fire er villige til genvalg.

8. Valg af 2 bestyrelsessuppleanter

På valg er Kirsten Thomsen og Flemming Welanders.

9. Valg af 2 revisorer

På valg er Ole Andkjær Christensen og Torben Ellekjær.

10. Valg af revisorsuppleant

På valg er Lise Dyhr.

11. Eventuelt

Forslag, der ønskes behandlet på generalforsamlingen, skal være bestyrelsen i hænde senest den 1. aug. 2019 og sendes til vores adresse eller pr. mail til: info@musikkorpsetsvenner.dk

Efterfølgende bydes de fremmødte Venner på en forfriskning og en snack i baren. Der vil desuden være mulighed for at købe foreningens pins og postkort.

Med venlig hilsen, Bestyrelsen

Der er taget nye presse billeder af Musik-korpset i Stærekassen. Se også midteropslag s. 14-15. Her i en, for orkesteret, lidt uvant situation på tilhørerpladserne. Ved general-forsamlingen vil Salens røde stole være besat af foreningens medlemmer. Kom glad – der er rigeligt med pladser.

En helt særlig følelse

Der er noget helt enestående ved Livgardens Musikkorps. Lyden, intensiteten, nærværet, dynamikken, på en gang højtideligt og dybt folkeligt. Det er en meget stor glæde og ære for mig nu at være tilknyttet korpset som kunstnerisk konsulent, og det føles helt naturligt efter bogstaveligt talt at have fulgt korpset i årtier.

Da jeg som stor dreng flyttede fra Rom til København var min fascination for militærorkestre allerede dybt forankret i min sjæl. Jeg voksede op i Rom tæt ved kasernen, hvor det berømte korps Banda dei Carabinieri holdt til, og jeg løb som helt lille dreng efter korpset, når de eksempelvis optrådte til hest (trommer og trompeter i lighed med Garderhusarene) eller holdt udendørs koncerter med det store, fremragende musikkorps med omtrent 100 musikere. Utallige gange tog min morfar mig med til vagtskiftet foran Præsidentpaladset i Rom for at opleve de forskellige militærorkestre, der spillede til, og jeg lærte hurtigt at skelne imellem eksempelvis Guardia di Finanza og Banda dell Aeronautica!

Så da jeg som 11-årig flyttede til København var det naturligt for mig at følge i hælene på Livgardens Musikkorps og Tivoli Garden, jeg elskede lyden af blæseorkestre og begyndte selv at spille basun. Som basunist voksede jeg op i harmoniorkestermiljøet, så selv om jeg kun har prøvet at marchere en eneste gang (som teenager med Rødovre Concert Band på en berømt koncerttur til Wien, jeg tror bestemt vi sjoskede mere end egentlig marcherede..) så ligger musikken dybt i mig.

For mig er der ingen forskel på alt det man kan opnå musikalsk med et harmoniorkester, og det man kan med et symfoniorkester, måske bortset fra den helt særlige lyd, som en strygersektion kan have, når den er bedst! Det er samme glød og ambition, jeg mærker fra alle musikerne på podiet, når jeg musicerer med Livgardens Musikkorps, og når jeg lytter til det under ledelse af musikdirigent David Palmquist eller gæstedirigenter. Mit håb er, at vi sammen kan inspirere hinanden til endnu højere kunstnerisk niveau og give vores publikum mange gode oplevelser ved vores koncerter.

I mit daglige virke rundt i verden som dirigent for store symfoniorkestre er jeg vant til at forvente og forlange det ypperste af musikerne, også i det mest krævende repertoire. Og jeg får masser af inspiration fra de mange dygtige musikere, ikke mindst når det drejer sig om

Af Giordano Bellincampi

stilistiske forskelle. Forhåbentlig vil jeg være i stand til at videreformidle nogle af de mange muligheder, der er for klanglige og dynamiske variationer, og jeg vil gennem mit store og vidtfavnende repertoirekendskab forsøge at hjælpe til med at forankre og til tider udfordre traditioner. Alt dette i samarbejde med David, som dagligt leder Musikkorpset på fremragende vis.

Livet som dirigent er vidunderligt, men også udfordrende og til tider meget anstrengende. Min dagligdag består i et utal af rejser (jeg har typisk langt over 200 rejsedage om året), ofte over flere kontinenter, og alligevel er selve arbejdet stort set det samme overalt: et antal prøvedage og et antal koncerter eller operaforestillinger. Det væsentligste er at fokusere 100% på musikken, formidle komponistens intentioner og være med til at skabe den atmosfære og det rum, der er nødvendigt for, at musikken kan blomstre. Så det handler om at give musikerne så megen hjælp som muligt til at blive fortroligt med materialet, udfordre og inspirere, til tider være ekstremt vedholdende og andre gange lade sig overbevise og flyde med strømmen. Og det bedste af det hele er, at man hovedsageligt som dirigent kan gøre dette med sin gestik, uden at tale for meget. Det handler så at sige om at lade musikken gøre arbejdet.

Alt dette er en stor glæde, når jeg musicerer med Livgardens Musikkorps. Jeg har desværre aldrig selv spillet i korpset i min tid som basunist (er sikker på, kollegerne i basungruppen den gang vidste, jeg overhovedet ikke havde nogen træning i at marchere!) men jeg fornemmer dagligt, at musikerne i orkestret er åbne, nysgerrige og motiverede til at lade sig udfordre. Men der er også en sund og god fornemmelse af, at "vi er Livgardens Musikkorps", det er sådan og sådan man spiller dette repertoire, vi har en tradition og en særegen klang. Og det er ekstremt vigtigt og noget, som vi dirigenter elsker at mærke, for så kan man på den ene side lade orkestret spille selv og på den anden side give de nødvendige og forhåbentlig inspirerende impulser til videreudvikling. Derfor er det en helt særlig følelse at dirigere Livgardens Musikkorps, og jeg glæder mig allerede til næste gang!

Forårskoncert

"Tysk Romantik og Russiske Farver" i Stærekassen den 28. marts.

Dirigent: Giordano Bellincampi

Det var endnu en forrygende flot koncert disse kongelige "gademusikanter" fornøjede os med i en næsten fyldt sal, hvor dirigenten hjalp os på vej ved at fortælle om tiden og baggrunden for de enkelte musikstykker og om de komponister, der havde skabt dem.

"Tysk Romantik" blev indledt med "Ouverture til Elverhøj" fra 1828 af Kuhlau, og vi rejste os ærbødigt – efter et diskret nik fra dirigenten – til "Kong Christian", kongesangen som stammer herfra. Og der kom nok et lille smil på læberne hos andre end mig, der ikke kunne lade være med at sende en lille tanke til Olsen Banden, som netop brugte dette stykke til et af deres kup. Også en måde at udbrede kendskabet til en dansk klassiker på.

Så fulgte "Konzertstück Nr. 1" fra 1830'erne af Mendelssohn Bartholdy – født i Leipzig – i 3 satser med 2 solister, aftenens koncertmester, Victor E. Wennesz på den lyse klarinet og Thomas Lund Jensen på det dybere bassethorn. De gav en smuk og indsmigrende duet. Mere blæsermusik fra Centraleuropa af østrigeren Anton Bruckner "Ouverture i g-mol", inden "Forspil til Mestersangerne i Nürnberg" – den komiske opera af Richard Wagner – afsluttede første del. Også hertil fik vi lidt insider information, så vi kunne fornemme de to sangere, der konkurrerede om "den skønnes gunst".

Så tog vi til det gamle Sovjetunionen med "Russiske Farver", hvor de champagne berusede stedsøstre dansede ballet til "Pas de châte" fra Askepot af Prokofjev. Stykket var arrangeret af Stig Sønderriis, som modtog flot applaus.

Den næste solist var den 23 årige trompetist, Mikkel J. Berrig, som gav os en forrygende opvisning i "Trompet Koncert" af Alexander Arutunian (1920-2012), hvilket naturligvis udløste kæmpe og ganske velfortjent stående applaus fra os begejstrede tilhørere.

Koncerten med en del ukendt – og ret "svær" – musik blev afsluttet med Suite i 4 satser fra balletten "The Bolt" af Sjostakovitj fra 1930'erne. Arrangementet stod David Palmquist for, og vi fornemmede tydeligt datidens arbejdere, bønder og værftsarbejdere, og tankerne fløj

Øverst: En af aftenens solister, trompetist, Mikkel J. Berrig fik stående applaus i den smukt blomster-pyntede koncertsal i Stærekassen. Nederst: Ved denne koncert fik tilhørerne et andet ekstra-nummer end forventet – en march var det dog naturligvis.

Fotos: Ann e Marie Brammer

også her lidt ud af tangenten til Chaplins "Moderne tider", så vi selv kunne sætte billeder på af de hårdtarbejdende og deres slid ved maskinerne.

Det gode samarbejde imellem den levende dirigent og det store orkester kom meget tydeligt til udtryk, og det virkede som om, alle havde det rigtig godt og ydede en forrygende indsats. Derfor er det måske heller ikke helt fortjent, at det "kun" er solisterne, der får de største klapsalver – og blomsterne. Uden "de andre" ville det jo slet ikke blive det samme.

Disse koncerter giver – i hvert fald ofte mig – lyst til at vide mere og at fordybe mig i enkelte værker, skønt. Tak til jer alle sammen, vi glæder os til den næste koncert i 2019.

/ Anette Hjuler

Forårskoncert...

Fotos: Ann e Marie Brammer

Et glimt af dirigenten fra bagscenen – mens regissør Anni Larsen og næstformand Anne Marie Brammer står klar med blomsterbuketter til dirigent og solister. Slagtøjsspillerne har travlt under sidste nummer.

Aftenens 2 øvrige solister var koncertmester Victor E. Wennesz på den lyse klarinet og Thomas Lund Jensen på det dybere bassethorn

Udfordringer

En snak med min bestyrelseskollega, Anette efter vores ”Tro og Kærlighed”-koncert satte nogle tanker i gang om vores arbejde under skiftende forhold med nye dirigenter og nyt musikalsk repertoire. Anette spurgte om det var svært at arbejde frem mod sådan en koncert med en for Musikkorpset helt ukendt dirigent og et program, der også lå en del uden for vores faste repertoire – især i den mere religiøst prægede første halvdel.

Spændende spørgsmål. Ikke mindst fordi, jeg slet ikke havde overvejet, at det kunne være en udfordring – det er jo bare sådan vores dagligdag ser ud. Efter at have vendt det i hovedet lidt tid, kan jeg godt se, at når man ikke sidder i det til daglig, kan det godt ligne lidt af en udfordring, at få bundet enderne sammen til sådan en koncert. Og da Anette nok har en temmelig god føling med venneforeningens medlemmer aftalte vi, at jeg skulle prøve at fortælle lidt om den side af udfordringerne ved arbejdet i Livgardens Musikkorps.

Inden jeg blev ansat i MUK i 2015, havde jeg arbejdet i de sidste 20 år som musikalsk daglærer (freelancemusiker). Dvs. taget de jobs, der dukkede op den dag, den uge eller den måned og i rigtig mange forskellige musikalske ensembler og sammenhænge. Det vil sige nye kolleger, nye dirigenter og nyt repertoire hele tiden – i virkeligheden det, der er det fantastiske ved freelanceudgaven af musikerlivet. Der er altid nye udfordringer – til gengæld er job- og økonomisk sikkerhed en mangelvare og ikke mindst muligheden for at planlægge sit eget liv.

Min udgave af musikerlivet er nok en af de mere rodede, men for langt de fleste musikere er skiftende udfordringer en af de ting, der gør musikerlivet spændende, og jeg tror at for mange musikere er alt for faste og ens rutiner en af de store udfordringer. Det lyder måske lidt paradoksalt, når man er ansat i et musikkorps, hvor der tilsyneladende er mange ens rutiner, men netop de mange helt forskellige typer musiceren under vidt forskellige forhold er en udfordring i sig selv. Vagtparader, store koncerter i Stærekassen og andre steder, tafler, andre typer parader og heldigvis også mulighed for en kammermusikkoncert ind i mellem, giver en vekslen i måden at lave musik på, som man ikke finder andre steder.

Jeg skal gerne indrømme et en fuld vagtparadesæson (jeg tror mange af os håber at der forhåbentlig til den kommende vinter igen kommer en) kan være en udfordring med hensyn til fornyelse, men netop heri ligger også udfordringen i sig selv, og selvom vi når de samme

Udfordringer...

marcher igennem mange gang i løbet af en sæson, så er der aldrig to ens dage på gaden. Vejret og vejens beskaffenhed – som det hedder i kørelærersprog – med hullet asfalt, vejarbejder, flyttet terrorsikring og vanvittige cyklister gør det ikke altid lige let at yde sit allerbedste som musiker. Til gengæld er det fantastisk at være så tæt på sit publikum. At kunne se glæden på folks ansigter så tæt på, når vi marcherer forbi er en fornøjelse og gør mig stolt over og glad for at være en del af vagtparaden, og når der står et barn med åben mund og polypper og smiler over hele femøren, så ved jeg, at nogle virkelig har fået en oplevelse, der bliver siddende.

For nu at vende tilbage til udgangspunktet, Stærekassen og koncerter med nye dirigenter og nyt repertoire. Det er altid spændende, når man skal starte prøveforløb med en ny og ukendt dirigent. For orkestret og også for dirigenten, der nogle gange rejser meget rundt og stiller sig foran et nyt orkester hver uge. Jeg hørte en gang en nu pensioneret musiker i Radiosymfoniorkestret udtale, at han vidste hvordan ugen ville blive blot ved at se på dirigents første tur op til podiet, altså før der er sagt et ord eller spillet en tone. Så hurtigt dømmende er vi (håber jeg) ikke i Musikkorpset, men hvordan prøveforløb og koncert kommer til at forløbe er altid et åbent spørgsmål. Nogle dirigenter har måske ikke (den store) erfaring med harmoniorkester og vores særlige besætning og kan gribe tingene an på en helt anderledes

Her ses dirigenten, professor Clamor foran Musikkorpset ved koncerten i Stærekassen. Horngruppen og en forøget basengruppe spiller stående, mens de øvrige musikere afventer, at de også skal spille med igen.

måde, hvilket kan være både forfriskende og fornyende, men nogle gange også håbløst og ikke motiverende. Nogle kommer med en glæde og entusiasme, der øjeblikket breder sig til orkestret og giver en ro og koncentration i hele forløbet og tilsvarende god koncert. Alle dirigenter og alle orkestre er forskellige og dybest set handler det om

den indbyrdes kemi mellem orkester og dirigent. Nogle dirigenter kan spille glimrende med det ene orkester og slet ikke præstere med det andet, fordi det bare ikke lige "swinger".

Med Thomas Clamor, dirigenten til Tro og Kærlighed-koncerten mødtes vi tirsdag morgen til første prøve med en dirigent, som jeg ikke tror nogen i Musikkorpset kendte i forvejen. En kort introduktion af Eric og så i gang. Rygtet gik, at der havde været nogle udfordringer med at få alle aftaler om repertoire på plads, så en del var nok en anelse skeptiske. Til gengæld er han chefdirigent for vores søsterorkester Sächsische Bläserphilharmonie, der har den samme besætning som os, så han vidste i hvert fald hvilken type orkester han arbejdede med.

Første udfordring er selvfølgelig sproget. Clamor lægger ud med at spørge hvilket sprog, der er bedst. Foretrækker vi tysk eller engelsk? Efter lidt mumlen rundt omkring er der nok mest enighed om engelsk, hvorefter prøveforløbet går i gang. Clamor er tysk, og efter kort tid foregår det meste af prøven på tysk med lidt engelsk ind i mellem og nok mest engelsk fra orkestrets side, når der er spørgsmål. Hans tyske er heldigvis tydeligt og let at forstå.

Hurtigt breder sig fornemmelsen af, at vi foran os har en meget behagelig og meget kompetent dirigent. Stille og rolig og hele tiden med et smil på læben arbejder han igennem det for os helt ukendte koralrepertoire med en indfølelse i musikken, der breder sig til orkestret. En god dirigent ved, hvornår han skal skrue op for kravene og bliver ved med at gøre det, og i løbet af de næste prøver bliver vi presset lidt hele tiden, men hele tiden i en rigtig god tone og stemning, så vi glæder os alle til koncerten, der også bliver "en af de bedste" Musikkorpset har spillet – har jeg hørt flere af mine kolleger sige.

/ Carsten Smith-Nielsen

Orkesteret ...

... i Stærekassen

Clamor

Koncert i Stærekassen fredag den 3. maj

Dirigent: Professor Thomas Clamor

Aftenens konferencier, orlogspræst i Søværnet Martin Corfix har leveret aftenens speak, som førte publikum gennem koncerten på smukkeste vis.

/ Redaktionen

God aften mine damer og herrer.

Se, tegneren Storm P sagde en gang: "Jeg er ikke nogen stor synder, men lidt har vel også ret" ... Jeg har også en bekendelse; – jeg har været grøn engang, dvs, før jeg fik kors på ærmet, så har jeg også haft musikerlyre på skulderen og grøn uniform, som disse prægtige musikere til tider også har. Ja, der er faktisk flere gamle musikerkolleger fra min tid som trompetist i Fynske- og Sjællandske Livregiments Musikkorps. Og det er godt at se jer alle sammen – og hvor godt I holder jer! Så mine damer og herrer, man kan altså godt blive præst, selvom man har en (dunkel) fortid som regimentsmusiker...

Temaet for aftenens koncert er tro og kærlighed, og på den baggrund vil sød musik opstå. (For de tre ting har bestemt noget med hinanden at gøre.) Nogle vil måske spørge, hvor håbet blev af, og som én sagde, – det gemmer vi til pausen. Nej, håbet er selvfølgelig også med, så det bliver treenigheden i aften: tro, håb og kærlighed sat i musik.)

I koncertens første afdeling skal vi stifte bekendtskab med en række koralfantasier over evangelisk-Lutherske salmer. Og vi kan passende begynde med at spørge: Hvad er en salme da: ja, kort sagt, så er det, når et stykke høj poesi mødes med et stykke dyb teologi, der så smelter sammen i musik komponeret af en af de ypperste musikere som eksempelvis Johann Sebastian Bach. Ikke for ingenting er Bach blevet kaldt den 5. evangelist, fordi han netop formår at forkynde tro i sin kirkemusik. I øvrigt så Bach sig selv som Guds instrument, en musikhåndværker, og hver komposition afsluttede Bach med ordene "Soli Deo Gloria", som jo betyder; al ære tilkommer Gud. Et andet mere hjemligt vidnedsbyrd har vi i komponisten C.E.F. Weyse, han skrev i et brev til Ingemann efter han havde sat musik til Ingemanns Morgen- og Aftensange, at salmerne nærmest havde komponeret sig selv, fordi digtene var så smukke: "Slige smukke digte komponerer sig selv; ergo er det et spørgsmål, om det er mig, der har komponeret dem". Underforstået at Vor Herre selv, måtte have haft en finger med i spillet.

Foto: Trine Axelholm, Forsvarets Mediecenter

Christian Sprenger, der er trombonist og lærer på blandt andre Franz Litz konservatoriet i Weimar, han har komponeret disse koralfantasier over gamle reformatoriske salmer, både for symfoni- og harmoniorkester og Brass ensemble. Og det skal blive spændende at stifte bekendtskab med dem. Jeg har hørt en af dem, og det lover godt, men nu skal jeg have glæden af at byde velkommen til aftenens dirigent, der står i spidsten for Den Kgl. Livgardes Musikkorps.

Lobet den Herren alle, die ihn ehren!

Ein fester Burg og Auf, Auf mein Herz:

”Wo man singt, lass dich ruhig nieder – böse Menschen haben keine Lieder”, skrev digteren Johann Gottfried Seume (1763-1810) – ”slå dig roligt ned, hvor sangen lyder, for onde mennesker slet ingen sange nyder”. Måske ikke helt sandt – men med god musik går alting meget lettere. Både i troslivet og i den verdslige verden, vil jeg mene.

Martin Luther siger et sted: ”Musikken forkynder for hjertet, hvad teologien forkynder for forstanden.” og så er det jo godt, når de to ting smelter sammen! Og det var ikke kun teori, men også praksis for musikeren, komponisten, salmedigteren og prædikanten Martin Luther, som derfor også fik tilnavnet ”Nattergalen fra Wittenberg”. Luthers forståelse af musikken som en gave og af salmesangens betydning har præget både vores kultur og kirke, og Luthers salmer er stadigvæk en levende del af dansk salmesang, der forbinder os med resten af verden. Det erfarede vi også sidste år, hvor vi fejrede 500 året for reformationens begyndelse. Luther skrev selv flere salmer. Til enkelte af dem, fx Vor Gud han er så fast en borg, komponerede han også melodien. Og Luther mente, at musik kunne glæde de bedrøvede, opmuntre de fortvivlede, neddæmpe et hadefuldt sind og fordrive Djævelen. Al musik var gavnlig og god, mente Luther. Og det var jo netop Luther, der med reformationen gav menigheden

Clamor...

mulighed for at være aktivt med ved, at salmerne blev sunget på et sprog, man forstod. Bibelhistorien blev gennem den nye salmesang gjort levende, og den syngende blev samtidig oplivet og fik nye kræfter, mente Luther, salmens styrke gav så at sige den syngende fysisk og psykisk styrke. I dag ved vi, at han havde helt ret, gamle Luther, hjerneforskere har nemlig fundet ud af, at når vi synger eller lytter til musik, så frigives der et spændende miks af lykkestoffer i hjernen, bl.a. dopamin, – humøret stiger altså, du bliver altså høj, når du synger med på sangene i radioen eller i kirken. Nu skal vi ikke synge men blive høje af at høre Sprengers koralfantasier over *Ein fester Burg ist unser Gott* og *Auf, auf mein Herz, mit freuden*.

Denn er hat seinen Engeln, Ich singe Dit mit Herz und Mund og Verleih uns Frieden gnädiglich

Jeg kunne her godt tænke mig at stille publikum en slags gåde: hvad har mon salmesang og det at være stabstambour dog med hinanden at gøre? Ja, lige nu bør stabstambour, Søren Rønlov, spidse ører.... I Carl Thranes bog, fra Hofviolonernes tid skrevet i 1908, der kan man læse, hvordan en kantor, dvs. syngemester, ved Livgardens kirke, Garnisons kirke her i København i 1700 tallet indførte en stav efter fransk skik. Så kunne han nemlig bedre styre menighedssangen ved gudstjenesterne. De franske Korledere og dirigenter havde nemlig ikke dirigentstokke, som vi kender det i dag – nej, man havde en stav, som man slog takten med på nyeste fransk maner foran sangerne eller orkestret – og det er lige præcis den stav, der lidt senere gik over til at blive tambourstaven. Den franske komponist, Jean Baptiste Lully, han var *Maître de la musique de la famille royale* – altså den, der ledte al musik ved Ludvig den 14.'s hof. Han brugte netop sådan en stav, og det skulle blive skæbnsvangert, – og hør nu efter, Søren, for da Lully skulle fremføre sit kendte *Te Deum Laudamus* – en tak til Gud – i øvrigt i anledning af, at Ludvig 14. var kommet sig over en slem sygdom, ja da kom Lully af bar iver til at støde staven ned i sin storetå – der gik infektion i foden og han døde af blodforgiftning nogle måneder senere. Måske har den nye franske stav heller ikke været et hit for den foromtalte kantor, for i Garnisons kirken, der skiftede man snart staven ud med en tambour fra Livgarden som så skulle stå og dunke salmerytmen på en tromme ved gudstjenesterne! – og hvem ved, måske er staven så gået til livgardens musikkorps, hvor den blev til en tambourstav! Nu vil Hr. professor Thomas Clamor – ikke hæve staven, men pinden – og vi skal høre Felix Mendelssohns romantiske komposition over salme 91 i GT skrevet i 1844: *Denn er hat seinen Engeln befohlen* – ”for han vil give sine engle befaling om at beskytte

dig på alle dine veje. De skal bære dig på hænder, så du ikke støder din fod på nogen sten”.

– Meget apropos Lully! – Og derefter hører vi to af Sprengers koralfantasier.

Lobe den Herren, nun danket

Se, det er ikke nogen tilfældighed, at i den verden, der blev kristen, der skete der en forfinelse af kunstmusikken. Det ved første øjekast noget passive modtagerorgan, øret, kom til at spille en overordnet rolle i kristendommen; for det, der annamtes med øret, ordet, går direkte til hjertet. Kristendommen er en ordets tro, for ordet modtages af øret og går til hjertet ligesom musikken. Salmer er sammensmeltningen af teologi, poesi og musik, der netop på samme måde modtages af øret, men som også synges ud – både til glæde for den, der synger, og dem, der modtager, dem der lytter. Ja, Blot det at høre musik, mente Luther, var gavnligt for sjælen. Men han anså det som sagt for at være allermest velgørende, at man selv sang.

Hvad laver en orlogspræst så? – går han dagen lang rundt og synger salmer på krigsskibet? (- ja, det skulle vel lige være koraller...) Nej, salmerne synger vi til gudstjenesterne ombord. og jeg har i mine 20 år som orlogspræst været med på mange missioner lige fra patruljering for pirater i Aden Bugten og det Indiske Ocean og til at fjerne de kemiske våben ud af Syrien. Og til dem, der har set tv serien ”Herrens veje” er der kun ét at sige: Vi værnspæster velsigner aldrig våben eller går med på patrulje med våben i hånd. Men vi værnspæster velsigner soldater og forkynder for dem under vanskelige og meget anderledes forhold end herhjemme, vi forkynder Guds nåde og Guds kærlighed for dem. Som Luther siger, en soldat har også Guds nåde – soldaten passer blot sit kald og fører det sværd, som fyrsten dvs. i vore dage regering og folketing har givet ham mandat til at føre. Og soldaterne vil meget gerne have et par ord med på vejen – de vil gerne tale med en om alt og intet, og man lytter til soldaternes møje, besvær, trængsler og glæder, og akkurat som hjemme i ens sogn, der deler præsten kår og hverdag med soldaterne derude, og de vil også gerne have nogle Guds Ord med, som de kan sætte deres håb og lid til, når liv og død tager deres daglige brydekamp – hvad enten det er i Afghanistan eller ud for Afrikas Horn.

På de helt skarpe missioner, hvor vi har sendt frømandskorpset ind på Afrikas kyst, der har jeg altid været sammen med frøerne og givet dem velsignelsen med, når de tog afsted om

Clamor...

natten lydløst ind på Somalias kyst, og jeg ventede på dem, og var der også, når de kom tilbage. Og de folk, de er der også, når klokken ringer til gudstjeneste ombord, fordi man har liv og død så tæt på, så er det simpelthen en helle at kunne gå til gudstjeneste. Smukkest måske i den svale aftenstund på havet – hvis det er sikkert – at holde gudstjeneste på helikopterdekken – og så efter en lang dag med solens aftagende stråler – at kunne synge Martin Rinchards ”Nu takker alle gud, med hjerte mund og hænder” – som også vi skal høre som 2. koralfantasi efter Lover den Herre den mægtige konge med ære – Lobe den Herren.

Ekstra – Ich bete an die Macht der Liebe.

Denne tyske salme er en del af ceremoniellet ved ”Der Grosse Zapfenstreich” – Altså det militære ceremoniel, vi kan opleve, når eks. en tysk kansler fratræder sit embede. På et tidspunkt bliver der kommanderet ”Zum Gebet” – til bøn, og så rejser alle tilskuerne sig og soldaterne tager hjelmen af til bøn. *Ich bete an die Macht der Liebe // die sich in Jesus offenbart. // Ich geb mich hin dem freien Triebe, // wodurch auch ich geliebet ward. // Ich will, anstatt an mich zu denken, // ins Meer der Liebe mich versenken*

Efter pausen

Velkommen tilbage og nu skal det handle om kærlighed: Serge Prokofiev skrev mens han boede i USA i 1918 operaen ”Kærligheden til de tre appelsiner”, og den blev uropført på operaen i Chicago. Den er skrevet over en gammel tekst - et vandreeventyr - om den hypokondriske prins, der ikke kan le, men som finder både lykke og kærlighed ved en prinsesse, der gemmer sig i én af tre appelsiner. Prokofiev har virkelig formået at skrive en opera, der sprudler af gale indfald og er gennemsyret af en ironi, der når helt ind til den tredje appelsin, hvor prinsessen Ninetta er. Og nu skal vi høre den kendte march fra ”Kærligheden til de tre appelsiner”

Eros og Agape før Carmen

Den europæiske kærlighedsfilosofi har to spor: Kristendommen er vores kulturs hovedleverandør til forståelsen af kærlighed udtrykt som agape på græsk eller caritas på latin. Det er kærligheden som en gave, hvor Guds kærlighed til mennesket er forbilledet. Og Kristus selv, repræsenterer netop dette kærlighedsideal, som i agape eller caritas fuldstændig og altid tager medmenneskets udgangspunkt: Den fuldstændig selvhengivne kærlighed, og den

Foto: Anne Marie Rasmussen

kærlighed er et ideal for vores kærlighed til hinanden. Det andet spor i den europæiske kærlighedsfilosofi er den græske filosof, Platon, der skildrer eros, som er begær-kærligheden. Hos Platon er eros kærlighedens væsen. Platon forstår erotik som det ydres skønhed, som kan lede til indsigt. Og sagt ultra kort, så går agape/caritas og eros hånd i hånd i den vestlige kulturs opfattelse af parforholdets kærlighed.

Netop den erotiske udstråling spiller en ikke uvæsentlig rolle i Operaen Carmen, og Georges Bizet selv havde en betydelig indflydelse i udarbejdelsen af operaens libretto ud fra novellen Carmen af forfatteren Prosper Mérimée, og det er jo nok så vigtigt, at der er en god lyrisk libretto, som komponisten så ligesom et forlæg i en god lyrisk salme kan få et stykke smukt opera musik ud af. Altså igen en sammensmeltning mellem lyrik og musik.

Carmen behandler "farlige" emner, som man ikke tidligere ville præsentere borgerskabet for i en opera. Faktisk var der problemer med overhovedet at finde en sangerinde til rollen som Carmen, da man i Paris begyndte prøverne på Opera Comique i 1874, fordi de fleste mezzosopraner syntes Carmen var for udfordrende, for pervers for at sige det lige ud, så ingen ønskede at synge den rolle! Sammen med La Traviata er Carmen dog i dag den mest opførte opera nogensinde.

Clamor...

Vi er i Sevilla i 1830'erne. Den smukke og erotisk forførende Carmen arbejder på en cigaret-fabrik. Soldaten, Don José, der holder vagt ved fabrikken, synes at være den eneste mand, der ikke er interesseret i hende, og derfor skal han selvfølgelig forføres! Med kort rødt skørt, vuggende hofter, store sorte øjne og en blomst i munden henvender hun sig til ham, og soldaten Don José er på stedet solgt til stanglakrids og bliver vildt forelsket i hende. Han opgiver sin forlovede, Micaëla, og følger med Carmen til smuglerlejren, hvor hun bor. Og Carmen kan nu få ham til hvad som helst: smugle, røve, myrde, you name it, alt vil han gøre for at være sammen med hende. Der er kun ét problem; José vil have hende for sig selv. Men den frie fugl Carmen begynder dog snart at kede sig og falder for en anden mand, en af toreadorene ved Arenaen, den berømte tyrefægter Escamillo. Vi skal nu høre "Les Toréadors" og det meget smukke præludium til 3. akt samt Aragonaisen, ja, det er ikke en fransk sovs, men Carmens smækre dans Aragonaise.

La Garde Montante, Intermezzo, Les Dragons d'Alcala

I nodearkivet, inde i tomerne, på Livgardens kaserne befinder der sig meget operamusik, arrangeret for harmonimusik. I gamle dage lå Hovedvagten på Kongens Nytorv, ikke langt herfra, og hertil gik vagtparaden hver dag. Her havde den almindelige borger så mulighed for at høre og se det militære skuespil, og særligt de 2-3 musikstykker, der blev spillet efter vagtafløsningen. Det kunne være en operaarie eller et stykke musik fra et syngespil, og på den måde kunne den jævne borger også høre tidens nye toner.

Carmen har alle dage egnet sig til at blive transskriberet for harmonimusik, og med de mange trompetsignaler og det militære sværmeri har Den Kgl. Livgardes Musikkorps fra Carmen så dagens lys haft Bizets smukke melodier på repertoire. Vi hører La Garde montante, gadedrengenes kor, de leger soldater, dernæst intermezzo, og så til Les Dragons d'Alcala.

Chanson du Toréador, Habanera, Danse Bohème

Et minde fra min studietid kom til mig, da jeg sad i kulissen og nød musikken. Det er et minde fra Det Teologiske Fakultet på Købmagergade. Der sad vi mange gange til forelæsning i Kirkehistorisk Auditorium ud til Købmagergade, og jeg husker professor Steffen Kjeldgaard-Pedersen, når vi hørte vagtparaden passere Rundetårn med fuld musik, så holdt han inde, stod et øjeblik og nød musikken og sagde så "er det ikke herligt, - tænk sig, nøjagtig sådan

lød det også på Søren Kierkegaards tid!" Og jeg har lyst til at sige her i aften, at et musikkorps som lyder som det gjorde på Søren Kierkegaards tid, det er en institution vi skal hæge om, som vi skal passe godt på, for en sådan institution, et sådant musikkorps findes ikke noget andet sted i verden end her i Kongens København!

Den berømte tyrefægter Escamillo er en stolt og selvglad person, Tyrefægteren har styr på alt. Han er den stærkeste, den mest charmerende, og han er klar over det og viser det i Toreadors sang: at han kan nedlægge en tyr, og han kan nedlægge en dame lige overlegent, og han gør det iført sit farvestrålende tyrefægter outfit i rødt, grønt og guld. Han er mucho macho!

Soldaten Don José indser at han har tabt Carmen til tyrefægteren, og han bliver nu drevet til vanvid af sin jalousi og dræber til sidst Carmen uden for tyrefægtningsarenaen i Sevilla, imens tusinder tiljubler den sejrende Escamillo inde i arenaen. Men inden da hører vi i operaen Carmens besnærende Habanera og Danse Bohème. Stor kærlighed, Store følelser med tragisk udgang som i så mange andre operaer..... (slut på koncert applaus)

Vi kommer til at afslutte koncerten som vi begyndte nemlig når et stykke højt poesi bliver sat i musik af en verdenskomponist som Edvard Grieg. Edvard Grieg er en af de nordiske komponister, der har sat flest af H.C. Andersens tekster i musik. Og det vi skal høre er en af 1800-tallets smukkeste musikalske og tekstlige kærlighedserklæringer. Nemlig Andersens: Jeg elsker dig. Andersens digt fra 1830 er ud af en samling på otte korte kærlighedsdigte med titlen Hjertets Melodier og blev skrevet efter hans møde med købmandsdatteren Riborg Voigt fra Fåborg. Hende fik Andersen dog heller ikke, fordi Riborg allerede var forlovet, og hun giftede sig i 1831. Digtet lyder: *Min Tankes Tanke ene Du er vorden, // Du er mit Hjertes første Kærlighed, // Jeg elsker Dig som ingen her paa Jorden, // Jeg elsker Dig i Tid og Evighed!*

Griegs Jeg elsker dig skrev han i 1864, og den hører til romancelitteraturens mest elskede kærlighedssange, og er stadig standardrepertoire for sopraner og tenorer, og den er også blevet arrangeret for forskellige besætninger, – her og nu skal vi høre den for harmonimusik. Vi herfra siger tak for i aften – med mindre – der lyder et brag af et bifald, så ved man jo aldrig, hvad der kan ske... for vi skal vel gå hjem til en march, ikk? Tak for i aften og alle ønskes et godt og smukt forår – den tid på året hvor alt spirer og pibler frem – også kærligheden....

Kammermusik

Musikkorpsets kammerkoncert for blæsere onsdag den 22. maj i Stærekassen

Vi blev budt velkommen af klarinettist mm, Thomas Lund Jensen, som takkede for vores deltagelse og for Venneforeningens støtte til disse arrangementer. Og så kunne denne lille fine koncert begynde.

Fløjtenisten, Utrilla Gudiksen, indledte med at fortælle, at denne Sonate i g-mol for fløjte og klaver var komponeret af Carl Philip Emanuel Bach. Hun blev i de 3 satser akkompagneret af Rikke Sandberg på flygel. Smukt smukt.

Så lagde vi ører og syn til en Tattoo for One af Poul Ruders, komponeret i 1984 specielt til Mette Bugge Madsen. Søren-Filip Hansen havde valgt at opføre den for os i anledning af, at komponisten fylder 70 år i år. Meget speciel musik, både rytmisk og energisk med specielle klange og et par enkelte piruetter, udført af Søren-Filip selv imens han spillede på sin b-klarinet.

Franskmanden, Francois Devienne, født i 1759 som yngste af 13 børn i en sadelmagerfamilie, havde en baggrund som sanger i pariseroperaen og fløjtespiller i den franske gardes musikkorps. Den dertil hørende musikskole blev senere til Pariser konservatoriet. Han komponere-

*Pianist Rikke Sandberg og
fløjtenist Utrilla Gudiksen*

Fotos: Ole Vihild

*T.v.: Martin Cholewa og Søren-Filip Hansen.
Nedenfor: Utrilla Gudiksen, Kirsten Thomsen
og Thomas Lund Jensen.*

Fotos: Olav Vibild

rede henved 300 værker, hvoraf denne Trio i Bb-dur op 61 nr 5 for fløjte, klarinet og fagot. Her kom Utrilla igen, nu ledsaget af Kirsten Thomsen på fagot og Thomas på klarinet i de 2 satser, Allegro og Rondo Allegro.

Carl Nielsen havde komponeret en Canto Serioso for dybdehorn og klaver i 1913 til en konkurrence i Det Kgl. kapel, som blev spillet for os af Martin Cholewa ledsaget af Rikke på flygelet. Den var i én sats, og man fornemmede solopgangen, naturen og solnedgangen, som Martin havde lovet os.

Den fine lille intime koncert blev afsluttet med Fantastystykke for klaver og klarinet op 73 af Robert Schumann, født 1810. Man fornemmede slet ikke, at stykket faktisk er så gammelt, fortolket af Thomas, som "free stylede" igennem de 3 satser – Zart und mit Ausdruck, Lebhaft, leicht og Rasch mit feuer, helt uden støttenoder. Fantastisk smukt med moderne rytmer og glade toner.

Dejligt at få mulighed for at lytte til de enkelte instrumenter og at møde musikerne på fri bane udenfor deres faste pladser og opgaver i det store korps. Tak tak!

/ Anette Hjuler

Arrangementer

Sæt allerede nu kryds i kalenderen og glæd jer til de mange gode koncerter m.m.

Vi vil løbende udsende Nyhedsbreve pr. mail i løbet af efteråret, når vi kender flere detaljer. Der tages forbehold for ændringer eller aflysninger grundet eventuelle rettelser i Musik-korpsets tjenesteplan.

Fredag 26. juli	Kl. 11.25 – Parade i Gråsten, starter i Ahlmannsparken
Torsdag 1. august	Kl. 16.00 – Sommerkoncert på Tirsbæk Gods ved Vejle Dirigent: Alexander Hanson. Se www.tirsbaekgods.dk , klik på menupunktet 'Koncert 2019', hvor der også er link til billetsalg
Fredag 2. august	Kl. 11.25 – Parade i Gråsten, starter i Ahlmannsparken
Lørdag 3. august	Kl. 14:00 – Koncert i Slotsgården på Schackenborg Slot Dirigent: Alexander Hanson. Gratis adgang
Tirsdag 6. august	Kl. 18.30 – Skumringskoncert i Roskilde Kloster Dirigent: Alexander Hanson. Gratis adgang. Medbring stol og drikkevarer.
Onsdag 14. august	Kl. 18.00 – Standkoncert i Kastellet, København, ca. 40 minutter. Gratis adgang. Mulighed for at købe drikkevarer.
Torsdag 15. august	Kl. 19.00 – Generalforsamling i Stærekassen, Kgs. Nytorv, Kbh. Indkaldelse finder I på side 4 i dette blad. Medlemskort medbringes og vises ved indgangen. Tilmelding er ikke nødvendig.
Onsdag 4. september	Støttekoncert for Foreningen mod selvskade og spiseforstyrrelse. H.K.H Prinsesse Benedikte er protektor for foreningen, og adjutantstaben står som arrangør af koncerten.
Onsdag 11. september	Kl. 19.30 – Koncert i Stærekassen, Kgs. Nytorv, København. Entre Dirigent: Giordano Bellincampi

- Torsdag 10. oktober** Kl. 19.30 – Koncert i Stærekassen, Kgs. Nytorv, København. Entre
Dirigent Lars Erik Gudim
- Fredag 11. oktober** Kulturnat i København – Musicering i Riddersalen på Christiansborg
Kl. 19.00, 20.00, 21.00 og 22.00. Gratis adgang med Kulturpas
-
- Fredag 22. november** Kl. 16.45 – Lystænding Hotel d’Angelterre, Kongens Nytorv, Kbh.
-
- Mandag 2. december** Kl. 19.30 – Julekoncert i Stærekassen, Kgs. Nytorv, København.
Diregent: Giordano Bellincampi. Entre
- Tirsdag 3. december** Julekoncerten gentages i Lillerødhallerne, Allerød. Gratis adgang
-

Da vi i skrivende stund ikke har alle de nødvendige informationer om arrangementerne og om Musikkorpsets øvrige tjenester i den kommende periode, bedes I venligst følge med på Musikkorpsets hjemmeside. Her finder I også al information om billetsalg til koncerterne, dirigenter, solister, program mv. www.livgardensmusikkorps.dk

Aftenstemning på Livgardens kaserne efter et veloverstået og hyggeligt bestyrelsesmøde i musikermessen.

Foto: Ann e Marie Brammer

Bagsiden

Reg.nr.: 9570

Konto: 11735177

Årskontingent kr. 100,–

Det er tid for fornyelse af medlemskab – og I har pr. post modtaget girokort til indbetaling af årskontingent for sæson 19/20. Hvis I har tilmeldt betalingen til Betalingsservice vil overførslen af kontingent fremgår af jeres Betalingsservice oversigt.

Foreningen er tilmeldt betalingsservice, og Bestyrelsen vil gerne opfordre til, at I tilmelder jer. Det vil spare foreningen for porto, og næste års fornyelse af jeres medlemskab vil ske helt automatisk. Betaling af kontingent tilmeldes i din netbank el. bankfilial med oplysning om: PBS nr. 06648304, Debitorgruppenr. 00001 og dit medlemsnr. (kundenr.)

Musikkorpset og Venneforeningen holder sommerferie-lukket i ugerne 27-30, dvs. fra lørdag d. 29. juni til og med torsdag d. 25. juli.

Bestyrelsen:

Erik Rasmussen Formand

Anne Marie Brammer Næstformand

Henrik Olsen Kasserer

Henning Kraiberg Knudsen Sekretær

Svend Bjerre Christensen Menigt medlem

Anette Hjuler Menigt medlem

Carsten Smith-Nielsen Menigt medlem

F. Welanders & K. Thomsen Suppleanter

Adresseændring: Husk at give os besked om adresseændring, så vi kan sørge for, at vores medlemsdatabase altid er ajourført. Det gælder også skift af e-mail adresse. Sendes pr. mail, post eller ring på tlf. 28 20 15 93. Telefonsvarer aflyttes normalt en gang dagligt.